

ning i et notat af 4. december 1984 fra regeringens ungdomsarbejdsløshedsudvalg om revision af lovkomplekset vedrørende indsatsen mod ungdomsarbejdsløsheden, som undervisningsministeren efter det for socialministeriet oplyste har sendt til landsforeningen den 7. december 1984. Man tænker her på, at det i notatets afsnit om forstærket vejledning og samordning nævnes, at det er hensigten at søge åbnet mulighed for, at kommunerne kan *anvise* de unge til egne projekter.

Med venlig hilsen

Elsebeth Kock-Petersen

/ Birthe Frederiksen

KOMMUNERNES LANDSFORENING

13. maj 1985

Socialministeriet

Slotsholmsgade 6

1216 København K

Ang. konsekvenser for kommunerne af forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige m.v. (L 109/110).

Landsforeningen henvendte sig til socialministeriet i skrivelse af 13. november 1984, hvori landsforeningen henstillede, at socialministeriet overvejede, om ændringen af arbejdstilbudsordningen som følge af finanslovsaftale I i givet fald burde give anledning til ændring af bistandsloven, således at kommunerne kunne yde en relevant indsats over for de ledige.

I svar af 21. december 1984 opfordrede socialministeren landsforeningen til at konkretisere de nævnte ønsker om en ændring af bistandsloven, idet det blev påpeget, at de langtidsledige i henhold til det fremsatte lovforslag om ændring af arbejdstilbudsordningen ikke ville overgå til bistandslovens område efter den almindelige dagpengeperiodes udløb.

Hovedindholdet i ændringsforslaget til arbejdstilbudsloven er, at langtidsledige på 25 år og derover, der har afsluttet et arbejdstilbud, i stedet for et yderligere arbejdstilbud kan uddanne sig i op til 2 år med et under-

hold, der svarer til arbejdsløshedsdagpengene. Gennemfører man ikke en erhvervsmæssig uddannelse på mindst 18 måneder, eller får man ikke mindst 26 ugers arbejde, kan man kun bevare sine hidtidige dagpenge i samlet 2½ år, dog således at dagpengene udbetales med 70 pct. og 55 pct. af de maksimale dagpenge henholdsvis det 1. og de følgende år.

Den foreslåede ændring af arbejdstilbudsordningen vil medføre to væsentlige konsekvenser på bistandslovens område.

For det første må det antages, at mange langtidsledige ikke vil kunne afslutte en kompetencegivende uddannelse inden for den i lovforslaget angivne periode. Dette skyldes først og fremmest de langtidslediges uddannelsesmæssige baggrund, men hertil kommer antallet af uddannelsesstillingsberettigede sammenholdt med antallet af ledige uddannelsespladser og ansøgningsfrister. Der er i den sammenhæng peget på, at den ledige kan søge om støtte efter bistandslovens § 42 til afslutning af en uddannelse.

Støtte efter § 42 kan imidlertid kun gives til en meget lille del af de langtidsledige, hvis de nuværende regler skal følges. Dertil kommer, at den ledige helt mister retten til (de reducerede) dagpenge, hvis den ledige fortsætter med at uddanne sig.

Landsforeningens bestyrelse drøftede ovennævnte problem på sit møde den 19. april 1985. Landsforeningen er af den opfattelse, at hvis folketinget mener, at kommunerne skal kunne yde hjælp til færdiggørelsen af uddannelsen efter § 42, må der skabes klar lovhjemmel herfor.

Landsforeningen finder endvidere, at man alternativt kunne overveje at ændre lovforslaget om arbejdstilbud, således at den langtidsledige kan fortsætte sin uddannelse også i den periode, hvor han er på nedsatte dagpenge.

Landsforeningen skal på denne baggrund henstille, at man overvejer, om ændringen af arbejdstilbudsloven i givet fald bør give anledning til en ændring af de nuværende regler for støtte efter bistandslovens § 42, således at kommunerne kan yde støtte til langtidsledige, der ikke har afsluttet en kompetencegivende uddannelse. Såfremt en ændring af reglerne vil medføre kommunale merudgifter, er disse efter landsforeningens opfattelse omfattet af totalbalanceprincippet.